

E331

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Δ. ΖΥΓΑΔΑΚΗ

Δημοδιδασκάλου

**ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ
ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ**

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

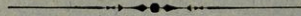
ΕΓΚΡΙΘΕΝ

ΕΝ ΤΩ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩ ΤΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΑΕΤΙΑΝ 1906—1911

ΕΚΔΟΤΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΣΙΔΕΡΗΣ

**ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ «ΑΙ ΜΟΥΣΑΙ» Ι. Ν. ΣΙΔΕΡΗ**

15 — ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ — 15

1906

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Δ. ΖΥΓΑΔΑΚΗ

Δημοδιδασκάλου

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ
ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΕΓΚΡΙΘΕΝ

ΕΝ Τῷ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜῶ ΤΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΑΕΤΙΑΝ 1906—1911

ΕΚΔΟΤΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΣΙΔΕΡΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ «ΑΙ ΜΟΥΣΑΙ» Ι. Ν. ΣΙΔΕΡΗ

15 — ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ — 15

1906

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Πρὸς τὸν κ. Γεώργιον Ζυγαλάκην.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸν Νόμον ΒΤΓ' τῆς 12 Ἰουλίου 1895, τὸ σχετικὸν Βασιλικὸν Διάταγμα τῆς 28ης Ὀκτωβρίου ἰδίου ἔτους, τὰς προκηρῦξεις περὶ διαγωνισμοῦ διδακτικῶν βιβλίων τῆς δημοτικῆς ἐκπαίδευσως καὶ τὴν ἐκθεσὶν τῆς οἰκείας Ἐπιτροπείας, δηλοῦμεν ὑμῖν, ὅτι ἐγκρίνομεν τὸ ὑφ' ὑμῶν εἰς τὸν διαγωνισμὸν ὑποβληθὲν Ἀλφάβητάριον (Α' Μέρος), ὅπως εἰσαχθῆ ἔπι πενταετίαν ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς σχολικοῦ ἔτους 1906-1911 ὡς διδακτικὸν βιβλίον διὰ τοὺς μαθητὰς τῆς Α' τάξεως τῶν δημοτικῶν σχολείων, δημοσίων, δημοσυντηρητῶν καὶ ἰδιωτικῶν.

Καλεῖσθε δ' ὅπως ἐκτελέσητε τὰ ὑπὸ τοῦ εἰρημένου Νόμου κλπ. ὑπαγορευόμενα καὶ τὰς ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπείας ἀναγραφόμενας παρατηρήσεις.

Ὁ Ὑπουργός

Α. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

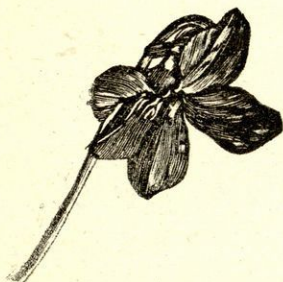
Στέφ. Μ. Παρίδης.

Πᾶν γνήσιον ἀντίτυπον φέρει τὴν ὑπογραφήν τοῦ συγγραφέως καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ ἐκδότου.

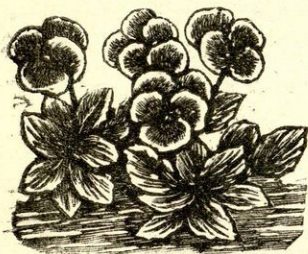
ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

1. ^{οι}ι ον

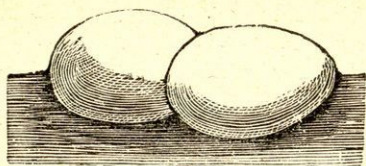
^{οι}ι-ον. ο-ν. ^{οι}ιον.

2. ^{οι}ια α

^{οι}ι-α. ^{οι}ινα. ^{οι}ανία.

^{οι}ιον. ^{οι}ια.

3. ὦ ἄ ω

ὦ-ἄ. ἄνω. ὦνια. νοῶ.

ἴον. ἴα. ὦόν. ὦά.

4. να ὄς ς

να-ὄς ν-α ο-ς

ὦόν. ἀνία. ὦά. ὦνια.

ἴα. ἴς. νοῶ. ἄνω.

ὁ ναός. ὁ νοῶν.

5. τα ὡς τ

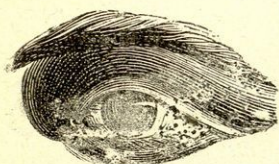
τα-ὡς τ-α ω-ς

τα ὡς. ὦ τα. ὁ ταῶς. τὰ ἴα.

τὸ ἴον. τὸ ὠόν. τὰ νῶτα.

τὰ ἐνώτια. τινὰ ἴα. ὁ ναός.

τὰ ὡά. τὰ ὠνια.

6. μά τι μ

μά-τι μ-α μά-τι

τὸ ὄνομα. ὁ τίμιος. τιμῶ. τὰ ἴα.

ὁ ταμίας. τὰ ἱμάτια. μόνα τὰ ἴα.

μίαν ἴνα. ἴον. ναός. ταῶς. τὰ

ἐνώτια. τὰ νῶτα. τὸ μάτι.

7. σῖτος σ

σῖ-τος. σ-ι. τος σῖτος.

σῶμα. τόσα ἴα. ὁ σανός. ὁ νότος.
νόσος. νοσῶ. ἴσως. ὁ τόνος. ὁ ὄνος.
ἄμμος. ὁ νόμος. ἴσος. ἄνισος. τόσος
σῖτος. τόσα ὠά. τόσον σανόν.

8. δάσος δ

δα-σος. δ-α. δάσος.

δίδω. μαδῶ. δωμάτιον. τὸ δάσος. ὁ
ταώς. τὸ μάτι. ὁ ναός. μία δόσις.
ὁ σῖτος. ὁ ταμίας. τὸ ὄνομα. ὁ
νότος. ἄμμος. μασῶ. ὁ σῖτος.

9. Πόδι π

πό-δι. π-ο πόδι.

πατώ. πόνος. πίνω. ὁ ποταμός. τὸ
πάτωμα. δίδω τὰ ἴα. πᾶν ἴον.
πάντα τὰ ἴα. παπί. δαπανῶ. τὸ
ἀπίδι. μία πατάτα. τὸ ποτόν. τὰ
ποτά. μία ἴς. μίαν ἴνα.
πόσα ὠά. πόσον σῖτον.

10. ῥόδα ρ

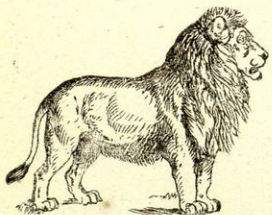
ῥό-δα. ρ-ο ῥόδα.

ῥά. τὰ δῶρα. ὀπῶρα. ὁ σωρός.
μία ῥανίς. τώρα. τὸ ὄρος. τὸ ὄριον
τὰ ὄρια. τὸ δῶρον. τιμωρῶ.
παραδίδω. πῶα. τὸ μάρμαρον. τὰ
μάρμαρα. δίδω ἀρώματα. τὰ ῥόδα.

11. ^{α'} **ἔαρ** **ε**

ἔ-αρ α-ρ ἔαρ.

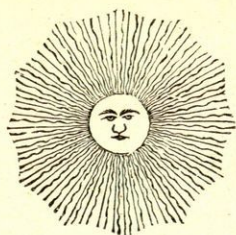
τὰ νερά. μία μερίς. τὸ πέραμα. ἐν
δέμα. τὸ μέρος. τὸ δέρμα. ὁ ἄνεμος.
τὸ νέον ἔτος. ἔπεσεν. ἐπάνω. μέσα.
τὰ ὄρια. ἐν Ἴον. μία ὥρα. τὸ ἔαρ.
τὰ νέα μάρμαρα. τὸ νέον ἄρωμα.
περιπατῶ. ὁ περίπατος. δέρω. τὸ
πέρας. τὸ σῶμα. ρέω. δωρεάν.

12. **λέων** **λ**

λε-ων λ-ε λέων.

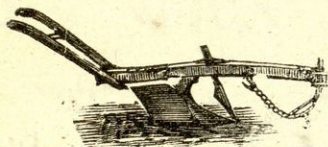
ὁ λέων. ὀμιλῶ. ὀμιλία. πόλις. τὸ παλάτι.
τὸ ἄλας. ὁ λαός. πωλῶ. ὁ λωτός. μελετῶ.
ἄλλοτε. λαλῶ. ἄλλος ἵππος. νέος. ὅλος ὁ
σῆτος. τὸ τέλος. ἄλλα ἴα. ὅλα τὰ νερά.
μία ὀμιλία. τὸ μέλι. μέλισσα. ἔντομον.

13. ἥλιος η

ἥ-λι-ος. ἥλιος.

ἡμέρα. ἑορτή. ὁ ἀήρ. ἡ μήτηρ. ὁ πατήρ.
τὸ νῆμα. ὁ ἀνὴρ. μετὰ ἓνα μῆνα. τὰ μῆλα.
ἡ σελήνη. ὁ σωλὴν. ὁ ἀδάμας. τὸ ἦπαρ.
ἡ σάλπη. ὁ ἦρωσ. ἦρωες. μία ἡμέρα.
τὸ λάλημα τῆς ἀηδόνας. ὁ ἥλιος.

14. ὕνι υ

ὕ-νι. ὕνι.

τὰ μύδια. μία παλαμῖς. σύρω. ἔν. δύο.
δύο μῆλα. ὕδωρ πολὺ. πολὺ λίπος. ἡ
πύλη. τὸ πῦρ. ἡ λύπη. τὸ δόρυ. μία
λύρα. ὁ τύπος. πολλὰ πίτυρα. ἡ δύσις.
ὁ ἥλιος ἔδυσεν.

15. γάτα γ

γά-τα γ-α γάτα.

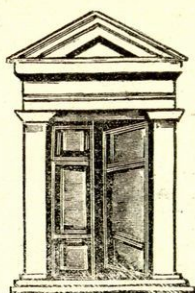
τὸ γάλα. δύο μεγάλα ρόδα. ἅγιος. ναὸς
μέγας. μεγάλη ἡ γῆ. ἡ μεγάλη σιωπή.
ἄγαλμα μαρμάρινον. τὸ μέγαρον. ὁ λωτός. ὁ
μέγας λέων. ἡ μεγάλη ἑορτὴ τῶν ἁγίων. γελῶ.
ὁ γεωργός. λαγός πολὺ μέγας. γαρίδες. λέγω.
λόγος. μία παγίς. ἡ πηγὴ. τὰ γόνατα. ὁ
μέγας πάγος. μία μεγάλη μηλέα. ἀγαπῶ
πολὺ τὰ μεγάλα ρόδα.

16. κύων κ

κύ-ων. κ-υ κύων.

κυνηγῶ. μέγας κύων κυνηγετικός. ἡ μεγάλη
κίνησις. ὁ μέγας κίνδυνος. ἓνα καλὸν κύνα.
δύο σῦκα. καρῦδι μέγα. πολλὰ πίτυρα. ἡ
πέρκη. ἡ σάλπη. τὰ καρότα. ἄκακον τὸ ἀρνίον.
ὁ σάκκος. τὰ μεγάλα κύματα. ὁ κώδων.
δέκα ρόδα. μία δεκάς. ὁ λύκος. ὁ κύων.

17. Θύρα Θ

θύ-ρα. θ-υ θύρα.

ποθῶ. παράθυρον μέγα. ὕδατα θολά.

τὸ μέγεθος τῆς συκῆς. θέλω δύο

σῦκα. ἅγιος ὁ θεός. θηρίον μέγα.

ὁ λέων. ὁ λύκος. μία καλή θήκη.

ὕδωρ καθαρόν. μία κιθάρα πολὺ

καλή. θύρα μεγάλη. τὰ καλὰ ἄνθη.

ὁ ἀνθηρὸς κῆπος. ἡ μεγάλη θάλασσα.

τὰ μεγάλα κύματα τῆς θαλάσσης.

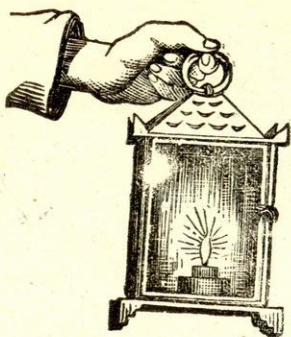
ὁ πολὺς κόπος. ἡ καλή θύρα.

18. χέρι χ

χέ-ρι χ-ε χέρι.

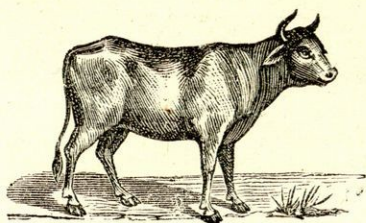
χαρά μεγάλη. ἔχω δύο χῆνας. χύνω
τὰ νερά. ταχύς ὁ κύων. χιών.
ἀγαπῶ τὰς χελιδόνας. τὸ χῶμα. τὰ
ἄχυρα. λάχανα. ἡ μολόχα. τὰ
σέλινά. τὰ κάρδαμα. τὰ χόρτα. μία
μηχανή πολὺ μεγάλη. ἡ μεγάλη
ταραχή. χελώνη ὄχι πολὺ μεγάλη.
ἔχω λάχανα ἀπὸ τὸν κῆπον. ἡ
χολή. πολλὰ ἄχυρα. ταχύτατος ὁ
λαγός.

19. φανάρι φ

φα-νά-ρι φ-α

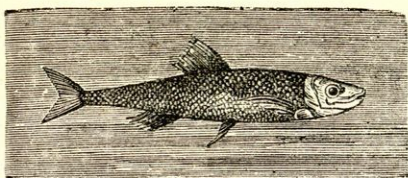
τὰ καλὰ φαγητά. φυτά. ἡ φακὴ. ἡ
φιλύρα. ὁ κισσός. ἡ κάππαρις. ἡ
καφέα. μεγάλη γέφυρα. φώκη. φορῶ
τὰ καλὰ φορέματα. φῶτα πολλά.
φίλος καλός. λόφος μέγας. ἡ φωλεὰ
τῶν κοσσύφων. μεγάλα φύκη τῆς
θαλάσσης. τὰ φάρμακα. ἡ μεγάλη
φιάλη. ἔλαφος. φῶς. φῶτα. ὄφεις μέ-
γας. φανάρι. ὁ φανός.

20. βῶδι β

βῶ-δι β-ῶ βῶδι.

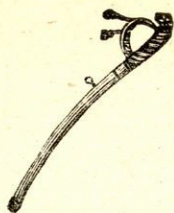
βῆμα ταχύ. βῶδι μέγα. καλύβη πολὺ
καλή. μεγάλη βοή. ποταμὸς βαθύς. βα-
ρὺ τὸ μολύβι. βαρέλι μέγα. φυτὰ
ἡ βάτος. ἡ ῥοδῆ. ἡ μυρσίνη. ἡ βαλανι-
δέα. κιβώτιον μέγα. ἡ κιβωτός. φέρω
μέγα βάρος. ἔχω δύο διώβολα.

21. ψάρι ψ

ψά-ρι ψ-α ψάρι.

ὁ ὑψηλὸς πύργος. ψάθα. τὰ ὑψηλὰ
φυτά. ἡ μεγάλη δίψα. διψῶ πολύ. τὰ
μεγάλα ψύχη. τὰ ὑψηλὰ ὄρη. ὁ καλλι-
φωνος ψάλτης. ἡ ὑψηλὴ κορυφή. ὁ ἄραψ.
ἄραβες. ὁ γύψ. ἡ γύψος. ἡ ψυχή. ἡ
κυψέλη. ὄψιμος. ψάλλω. ψαλμός. τὸ μέγα
ψυχος.

22. Ξίφος Ξ

Ξί-φος Ξ-ι Ξίφος.

ἔξω. ἡ ἄμαξα. ὁ ξύλινος ἄξων τῆς ἀμά-
ξης. ξύλα ξηρά. γάτα ξένη. ἡ ἀξίνη. ξύω
τὸ κονδύλιον. ὁ ξένος ἵππος. ἡ ἐξοχή. φέρω
ξίφος. ἐργάτης ἄξιος. τάξις τετάρτη. θερ-
μὸν τὸ πῦρ. φύλλα τῶν ρόδων ξηρά. ἡ πέρ-
διξ. ὁ τέττιξ. ἔν. δύο. πέντε. ἕξ. ὁ πίναξ. ὁ
κόραξ.

23. Ζώνη Ζ

Ζώ-νη Ζ-ω Ζώνη.

ἡ ζώνη. ἡ ρίζα. ζημία μεγάλη. ζῶα.
ὁ ἐλέφας. ὁ πελεκάν. ὁ ὄνος. ὁ ἰέραξ. φυτά.
ὁ βάμβαξ. ἡ μυρσίνη. ἡ ὄρυζα. ὁ θεὸς ἔκα-
μεν ὄλα τὰ ζῶα. τὰ ἄνθη. τὰ φυτά. ζυγί-
ζω τὰ βάρη. πότιζε τὰ φυτά. τὰ ζίζυφα.
ὁ ζέφυρος.

1. $\alpha + \iota = \alpha\iota = \epsilon.$

τὸ αἶμα. ἡ σημαία. ἡ ἐλαία. τὸ ἔλαιον γίνεται ἀπὸ τὰς ἐλαίας. ἡ γίδα λέγεται καὶ αἶξ. μία μεγάλη μάχαιρα. τὸ φόρεμα ὑφαίνεται.

2. $\epsilon + \iota = \epsilon\iota = \eta.$

εἶδα δύο ὄνειρα. ὁ ἥλιος φωτίζει καὶ θερμαίνει. ἡ πυρὰ καίει. τὰ ἴα εἶνε ἄνθη πολὺ ὠραῖα. ἔχομεν δύο χεῖλη ὠραῖα. ἡ φάλαινα εἶνε ἐν ἀπὸ τὰ μεγάλα κήτη. τὸ βῶδι ἔχει δύο κέρατα. ὁ λέων ἔχει χεῖλην εἰς τὸν λαιμόν.

3. $\omicron + \upsilon = \omicron\upsilon.$

ἡ οὐρὰ τοῦ ἵππου εἶνε μεγάλη. εἰς τὸν οὐρανὸν φαίνεται ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη. εἰς τὰ βουνὰ ὑπάρχουσι δάση. τὸ βῶδι λέγεται καὶ βοῦς. ὁ οὐρανὸς τὴν ἡμέραν φαίνεται κυανοῦς.

4. ο+ι = οι = η.

οίκια μεγάλη. ὁ χοῖρος εἶναι ζῶον κατοικίδιον. εἰς τὴν οἰκίαν κατοικοῦμεν. τὰ φυτὰ ἀνοθοῦσι τὴν ἀνοιξιν. ἡ ἀνοιξις λέγεται καὶ ἔαρ. αἱ μέλισσαι τὴν ἀνοιξιν βομβοῦσι περίξ τῶν ἀνθέων· οἱ ἀετοὶ πετῶσι πολὺ ὑψηλά.

5. α+υ = αυ = αφ.

ὁ ναύτης. τὸ δαυκὶ καλλιεργεῖται εἰς τοὺς κήπους. τὰ φυτὰ αὐξάνουσι.

6. ε+υ = ευ = εφ.

ἡ λεύκη γίνεται πολὺ ὑψηλή. ὁ ἱερεὺς εὐχεται εἰς τὸν θεόν. ἀπὸ τὰς πεύκας ἐξάγεται ἡ ῥητίνη. μερικὰ ῥόδα εἶνε λευκά. τὸ ῥόδον εἶνε ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνθέων.

7. $\alpha + \upsilon = \alpha\upsilon = \alpha\delta.$

οἱ ἄραβες εἶνε μαῦροι. αἱ ὄρνιθες γεννῶ-
σιν αὐγά. αὐριον θὰ ὑπάγω εἰς τὴν ἐξοχὴν.
εἰς τὴν αὐλὴν ἔχομεν ἄνθη.

8. $\epsilon + \upsilon = \epsilon\upsilon = \epsilon\delta.$

τὸ ἄλευρον γίνεται ἀπὸ τὸν σῖτον. τὰ ῥό-
δα καὶ τὰ ἴα εὐωδιάζουσιν. εὐζωνος. φυτεύ-
ετε ὠραῖα ἄνθη καὶ φυτά.

9. $\upsilon + \iota = \upsilon\iota = \eta.$

ὁ υἱὸς ἀκούει καὶ σέβεται τὸν πατέρα.
ἡ ὄργυιὰ ἔχει μῆκος ἐξ πόδας. ἡ ὁδὸς
λέγεται καὶ ἀγυιὰ.

10. $\eta + \upsilon = \eta\upsilon = \eta\phi$ και $\eta\beta$.

ὁ ἱερεὺς ηὐχήθη ὑπὲρ ἡμῶν. τὰ λάχανα τοῦ κηπουροῦ ηὔξησαν πολὺ. ὁ ἱερεὺς ηὐλόγησε τὸν ἄρτον καὶ τὸν οἶνον.

11. $\alpha = \alpha$. $\eta = \eta$. $\omega = \omega$.

ὁ ἀετὸς πετᾷ πολὺ ὑψηλά. ὁ δελφίν ζῆ καὶ κολυμβᾷ εἰς τὴν θάλασσαν. ὁ κόραξ ζῆ ἕως διακόσια ἔτη. τὰ ῥώδια ἔχουσι πολλοὺς κόκκους. τὸ βῶδι λέγεται καὶ βοῦς. τὸ δαδὶ γίνεται ἀπὸ ξύλον πεύκης.

α	A	Ἄρης	Ἄρτα.
β	B	Βίας	Βόλος.
γ	Γ	Γεώργιος	Γύθειον.
δ	Δ	Δάμων	Δῆλος.
ε	E	Ἑλένη	Ἑλλάς.
ζ	Z	Ζέφυρος	Ζάκυνθος.
η	H	Ἡλίας	Ἡρα.
θ	Θ	Θωμάς	Θεσσαλία.
ι	I	Ἰωάννης	Ἴος.
κ	K	Κίμων	Κέρκυρα.
λ	Λ	Λεωνίδα	Λάρισα.
μ	M	Μιλτιάδης	Μαραθῶν.
ν	N	Νικόλαος	Νάξος.
ξ	Ξ	Ξενοφῶν	Ξάνθη.
ο	O	Ὅμηρος.	Ὀρβηλος.
π	Π	Πελίας	Πήλιον.
ρ	P	Ῥήγας	Ῥόδος.
σ	Σ	Σόλων	Σάμος.
τ	T	Τίτος	Τῆνος.
υ	Υ	Υγῖνος	Υπάτη.
φ	Φ	Φωκίων	Φάρσαλος.
χ	X	Χαρίλαος	Χαλκίς.
ψ	Ψ	Ψελλός	Ψαρά.
ω	Ω	Ὠρίων	Ὠρωπός.

1. Βιβλίον.

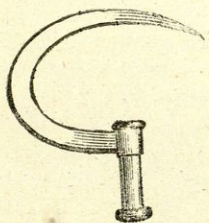

Βι-βλί-ον. β-λ-ι

(βλ. βδ. βρ.)

Βλέφαρα. βλέπω. Οἱ ἄωροι καρποὶ εἶνε βλαβεροί. Ῥάβδος. Μία ἐβδομάς. Ὁ μόλυβδος εἶνε μέταλλον βαρύ. Τὰ φυτὰ βλαστάνουσι καὶ ἀνθοῦσι τὴν ἀνοιξιν. Ἡ βρίζα εἶνε φυτόν. Ὁ ἐπιμελής μαθητὴς βραβεύεται. Ἡ βροχὴ γίνεται ἀπὸ τὰ νέφη.

2. Δρεπάνι.

Δρε-πά-νι. Δ-ρ-ε.

(δρ. δν. δμ.)

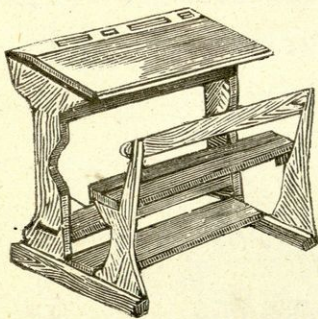
Δρεπάνι. δρόμος. δένδρον. Τὸ δροσερὸν ὕδωρ. Ἡ ἔχιδνα εἶνε ὄφις φαρμακερός. Δένδρα πολλὰ ἀποτελοῦσι τὰ δάση. Ὁ Κάδμος ἔφερε τὰ γράμματα εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τὰ δένδρα ἀνθοῦσι τὸ ἔαρ. Πολλὰ δένδρα τὸν χειμῶνα ξέν ἔχουσι φύλλα.

3. Τίγρις

τι-γρις. γ-ρ-ι-ς.

(γρ. γλ. γμ. γν. γδ)

Ἡ τίγρις εἶνε θηρίον ἄγριον. Τὸ χωράφι λέγεται καὶ ἄγρος. Εἰς τὰ βιβλία ὑπάρχουσι γράμματα. Τὸ μέλι εἶνε γλυκὺ. Ὁ κύων γνῶ-ρίζει τὸν κύριόν του. Καιρὸς ὑγρὸς. Μεγάλῃ ὑγρασία. Αὔριον εἶνε ἡ ἑορτὴ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου. Ὁραῖον εἶνε τὸ σύριγμα τοῦ αὐ-λοῦ. Ἰγδίον. Ὁ λέων καὶ ἡ τίγρις εἶνε θη-ρία ἄγρια.

4. Θρανίον. θ-ρ-α.

(θρ. θν. θλ. θμ.)

Ὁ βασιλεὺς κάθηται εἰς τὸν θρόνον. Ὁ μα-θητὴς κάθηται εἰς τὸ θρανίον. Τὸ κάρβουον λέγεται καὶ ἄνθραξ. Ὁ ἄνθρωπος εἶνε θνητός. Ὁ ἀμελὴς γίνεται μαθητὴς ἄθλιος. Ἡ λύπη λέγεται καὶ θλιψίς. Εἰς τὸν μαυροπίνακα γράφομεν μὲ κιμωλίαν.

Τὸ θρανίον λέγεται καὶ βάθρον. ὁ καλὸς βαθμός.

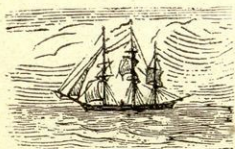
5. Κλωβίον. κ-λ-ω.

(κλ. κρ. κμ. κν. κτ.)

Τὰ φυτὰ ἔχουσι κλάδους. Ὁ Ἡρακλῆς ἦτο πολὺ δυνατός. Τὰ τέκνα ἀγαπῶσι τοὺς γονεῖς των. Ὁ κύκνος εἶνε λευκός.

Τὸ κρίνον εὐωδιάζει. Εἰς τὸν κοιτῶνα ἔχομεν κλίνας. Δακρύομεν ὅταν κλαίωμεν. Μὲ κρέας ἐτοιμάζομεν φαγητά.

Τὰ ἴα καὶ τὰ ῥόδα ἀκμάζουσι τὴν ἀνοιξιν. Τὰς οἰκίας κτίζομεν. Ἡ ἄρκτος εἶνε ζῶον. Ὁ ἄτακτος καὶ ὀκνηρὸς μαθητὴς τιμωρεῖται.

6. Πλοῖον. π-λ-οι.

(πλ. πν. πρ. πτ. μν).

Μὲ τὰ πλοῖα ταξειδεύομεν. Ἡ πλάτανος εἶνε φυτὸν μέγα. Μὲ τὰ ὅπλα ὀπλιζόμεθα καὶ πολεμοῦμεν. Τὸ ἀρνίον λέγεται καὶ ἀμνός. Ἡ μήτηρ τοῦ ἀμνοῦ λέγεται πρόβατον

καὶ ἀμνάς. Τὸ πρόβατον μᾶς δίδει γάλα.
Τὰ πτηνὰ ἔχουσι πτερὰ καὶ πτέρυγας. Ἡ
ἐβδομάς ἔχει ἑπτὰ ἡμέρας.

7. Σταυρός. σ-τ-αυ.

(στ. σκ. σθ. σφ. σχ. σπ.)

Τὸν σταυρὸν ἀσπαζόμεθα. Ὁ σπόρος τοῦ
σίτου σπείρεται εἰς τὴν γῆν. Ὁ σκύλος λέγε-
ται καὶ κύων. Εἰς τὴν γῆν ζῶσιν οἱ σκώλη-
κες. Αἱ σφῆκες βομβοῦσιν ὅπως καὶ αἱ μέλισ-
σαι. Μεγάλη ἑορτὴ εἶνε τὸ Πάσχα.

8. Τράγος. τ-ρ-α.

(τρ. τλ. τμ. τν.)

Ἡ τρυγὼν εἶνε πτηνόν. Τὸ
ἀτμόπλοιο κινεῖ ὁ ἀτμός. Τὰ ἰστιοφόρα πλοῖα
κινεῖ ὁ ἄνεμος. Τοὺς ἀσθενεῖς θεραπεύει ὁ
ιατρός. Ὁ Ἄτλας ἐκράτει εἰς τοὺς ὤμους
τοῦ ὅλην τὴν γῆν.

Ὁ Ἰησοῦς ἐγεννήθη εἰς φάτνην.

9. Ἄφροξ. φ-ρ-ο-ξ.

(φρ. φλ. φθ. φν.)

Τὰ κύματα ἀφρίζουσιν. Ὁ ἀφροξ τῶν κυμάτων εἶνε λευκός. Ἡ δάφνη εἶνε φυτόν. Τὸ μάτι λέγεται καὶ ὀφθαλμός. Εἰς τὰς φλέβας ρέει τὸ αἷμα. Ἐκεῖνος ὅστις δὲν ἔχει ὀφθαλμοὺς λέγεται τυφλός.

10. Ἀράχνη. χ-ν-η.

(χν. χθ. χλ. χμ. χρ.)

Ἡ ἀράχνη ὑφαίνει τὸν ἰστόν της εἰς τοὺς τοίχους. Τὸ οὐράνιον τόξον ἔχει ἑπτὰ χρώματα. Τὸ ψάρι λέγεται καὶ ἰχθύς. Ἡ χιών εἶνε ψυχρά. Ἡ χλόη ἔχει πράσινον χρώμα. Ὁ ποταμός ἔχει δύο ὄχθας. Ἡ δραχμὴ ἔχει ἑκατὸν λεπτά. Τὸ ἄκρον τοῦ ξίφους λέγεται αἰχμὴ. Ὁ καθρέπτης λέγεται καὶ κάτοπτρον. Ὁ κύων ὅταν τρέχη ἀσθμαίνει. Ἐχθρὸς τῆς γάτας εἶνε ὁ κύων. Ἡ προδοσία εἶνε αἰσχρὸν πράγμα. Τὰ ὄσπρια τρώγομεν καὶ ξηρὰ καὶ χλωρά. Ὁ Φαραὼ εἶδεν εἰς τὸ ὄνειρόν του ἑπτὰ ἀγελάδας παχείας καὶ ἑπτὰ ἰσχνάς.

11. Στρατιώτης. σ-τ-ρ-α.

Στρατιῶται. Τὸ στρουθίον εἶνε πτηνὸν φι-
λόνικον. Εἰς τὸν οὐρανὸν εἶνε ἄπειρα ἄστρα.
Ὁ ἀδάμας εἶνε τὸ σκληρότατον ὄλων τῶν σω-
μάτων. Ὁ κύων ἔχει πολὺ ἐξείαν ὄσφρησιν.
Αἱ σκνῖπες εἶνε ὄχληραί. Ὁ σπλὴν εὐρίσκε-
ται εἰς τὴν κοιλίαν. Ὁ πετεινὸς λέγεται καὶ
ἀλεκτρυών. Τὸν παλαιὸν καιρὸν ἦτο μία πόλις
ἤτις ἐλέγετο Ἄσκη. Οἱ μύωπες φοροῦσι
διόπτρας.

12. σμ=ζμ. σβ=ζβ. σγ=ζγ.

Ὁ Θεὸς ἔκτισε τὸν κόσμον εἰς ἕξ ἡμέρας.
Τὴν νύκτα ὅταν κοιμώμεθα σβύνομεν τὰ φῶ-
τα. Ἡ ἄσβεστος γίνεται ἀπὸ μάρμαρον. Τὸ
ξίφος λέγεται καὶ φάσγανον. Πολλὰ μέρη
τῆς Ἑλλάδος κατεστράφησαν ἀπὸ σεισμόν.
Ὁραία εἶνε ἡ ὄσμη τοῦ ἰου καὶ τοῦ ῥόδου.
Οἱ μαθηταὶ εἰς τὸ σχολεῖον μανθάνουσι καὶ
ἄσματα.

13. Πεντάρα. ντ.

Ἡ πεντάρα ἔχει πέντε λεπτά. Ἡ βροντὴ ἀκούεται μετὰ τὴν ἀστραπὴν. Ὁ ἄνθρωπος ἔχει τριάκοντα δύο ὀδόντας. Αἱ μαθήτριαι εἰς τὸ σχολεῖον μαθάνουσι νὰ κεντῶσιν. Οἱ ἄρρενες λέοντες ἔχουσι χαίτην.

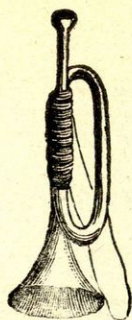
14. Τύμπανον. μπ.

Ἡ σταφυλὴ εἶνε καρπὸς τῆς ἀμπέλου. Αἱ λαμπάδες μᾶς φωτίζουσι. Τὸ τύμπανον κροτεῖ. Τὸ τύμπανον εἶνε μουσικὸν ὄργανον.

15. Σπόγγος. Ἄγκυρα.

γγ=νκ. γκ=νκ.

Οἱ σπόγγοι ζῶσιν εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης. Ὁ ἥλιος φέγγει τὴν ἡμέραν. Ἡ σελήνη φέγγει τὴν νύκτα. Τὰ πλοῖα ἔχουσι ἀγκύρας. Μὲ τὰ ἄγκιστρα συλλαμβάνομεν ἰχθῦς.

16. Σάλπιγξ.

γξ=νξ.

γχ=νχ.

Σάλπιγγας ἔχουσιν οἱ στρατιῶται. Οἱ στρατιῶται φέρουσι ξίφη καὶ λόγχης. Εἰς τὴν θάλασσαν εὐρίσκομεν κογχύλας. Ἐγγέλεις ζῶσιν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ εἰς τὰ γλυκὰ ὕδατα τῶν λιμνῶν καὶ τῶν ποταμῶν.

17. αἶ αὔ εἶ οἶ οὐ υἶ

Τοῦ Μαΐου αἶ ἡμέραι εἶνε πολὺ εὐχάριστοι. Ὄταν δὲν δυνάμεθα νὰ κοιμηθῶμεν λέγομεν ὅτι ἔχομεν ἀϋπνίαν. Τοῦ τεύου τὸ χρῶμα εἶνε ξανθόν. Χρυσούφαντον στολὴν φοροῦσιν οἱ ἀρχιερεῖς. Ὁ χοῖρος λέγεται καὶ ὕς. Τὰ μικρὰ τοῦ χοίρου λέγονται ὑΐδια. Εὐνοϊκὸς ἄνεμος εἰς τὰ πλοῖα εἶνε ὁ οὐριος.

18. Τὸ ἀλφαβητάριον εἶνε βιβλίον. Βιβλία ἀγοράζομεν εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα. Ὁ γράφων ἀλφαβητάριον λέγεται ἀλφαβηταριογράφος.

19. Ἡ Ἑλλάς.

Ἡ πατρίς μας λέγεται Ἑλλάς.

Τῆς Ἑλλάδος τὸ ὄνομα εἶνε μέγα καὶ πολὺ ἀκουσμένον. Ἡμεῖς ὀνομαζόμεθα Ἕλληνας.

Οἱ Ἕλληνας ὀμιλοῦμεν γλῶσσαν τὴν Ἑλληνικὴν.

Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων εἶνε ὁ Γεώργιος.

Τὴν Ἑλλάδα ἀγαπῶμεν ὅλοι.

Χῶραι Ἑλληνικαὶ εἶνε καὶ ἡ Κρήτη, ἡ Ἡπειρος, ἡ Μακεδονία, ἡ Θράκη.

Τῆς Ἑλλάδος πρωτεύουσα εἶνε αἱ Ἀθῆναι.

20. Ὁ Θεός.

Ὁ Θεός ἔκτισε τὸν κόσμον.

Ὁ Θεός φυλάττει καὶ βοηθεῖ τοὺς ἀνθρώ-
πους.

Τὸν Θεὸν πιστεύομεν λατρεύομεν καὶ
προσκυνοῦμεν.

Ὁ Θεός ἀγαπᾷ καὶ προστατεύει τὴν Ἑλ-
λάδα μας.

Εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ.

Ψυχὴ μου εὐλόγει τὸν Κύριον.

22. Ὁ Ἑλληνικὸς Ἀλφάβητος.

Τὰ γράμματα τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης εἶνε εἴκοσι τέσσαρα.

ἄλφα.	βῆτα.	γάμμα.	δέλτα.	ἕ ψιλόν.
ζῆτα.	ἦτα.	θῆτα.	ιώτα.	κάππα.
λάμβδα.	μῦ.	νῦ.	ξῦ.	δ μικρόν.
πί.	ρῶ.	σίγμα.	ταῦ.	ὀ ψιλόν.
φι	χι	ψι	ὦ μέγα.	

α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ.
ν. ξ. ο. π. ρ. σ. τ. υ. φ. χ. ψ. ω.

A.	B.	Γ.	Δ.	E.	Z.	H.	Θ.
I.	K.	Λ.	M.	N.	Ξ.	O.	Π.
P.	Σ.	T.	Υ.	Φ.	X.	Ψ.	Ω.

Πρωτ. 7361.
Ἄριθ. Διεκπ. 7912.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Μαΐου 1906.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Πρὸς τὸν κ. Γεώργιον Ζυγαλάκην.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸν Νόμον ΒΤΓ' τῆς 12 Ἰουλίου 1895, τὸ σχετικὸν Βασιλικὸν Διάταγμα τῆς 28ης Ὀκτωβρίου ἰδίου ἔτους, τὰς προκηρῦξεις περὶ διαγωνισμοῦ διδακτικῶν βιβλίων τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τὴν ἐκθεσὶν τῆς οἰκείας Ἐπιτροπείας, δηλοῦμεν ὑμῖν, ὅτι ἐγκρίνομεν τὸ ὑφ' ὑμῶν εἰς τὸν διαγωνισμὸν ὑποβληθὲν Ἀλφαβητάριον (Α' Μέρος), ὅπως εἰσαχθῆ ἑπὶ πενταετίαν ἀπὸ τοῦ προσεχόσδε σχολικοῦ ἔτους 1906-1911 ὡς διδακτικὸν βιβλίον διὰ τοὺς μαθητὰς τῆς Α' τάξεως τῶν δημοτικῶν σχολείων, δημοσίων, δημοσυντηρητῶν καὶ ἰδιωτικῶν.

Καλεῖσθε δ' ὅπως ἐκτελέσητε τὰ ὑπὸ τοῦ εἰρημένου Νόμου κλπ. ὑπαγορευόμενα καὶ τὰς ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπείας ἀναγραφόμενας παρατηρήσεις.

Ὁ Ὑπουργός
Α. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Στέφ. Μ. Παρίδης.

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 11906 ἐγκυκλίου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ὁρίζεται ἡ τιμὴ τοῦ παρόντος Ἀλφαβηταρίου εἰς λεπτὰ δεκατέσσαρα (14).